

[Statsministeren.]

dets hastige strukturforandringer ustandseligt vil stille os over for, og netop derfor bør vi ikke fastlåse en struktur, der ikke slår til.

Hvad de politiske samarbejdsvilkår i øvrigt angår, sagde hr. Per Hækkerup, at jeg i „Presseklubben“ skulle have sagt, at alternativet stod mellem den nuværende regering og et rødt kabinet. Nej, det sagde jeg nu ikke. Der blev spurgt, om jeg ville afvise, at regeringen, hvis den ikke kunne fortsætte, ville blive afløst af et rødt kabinet, og hertil svarede jeg: skal man tro de seneste galluptal, kan det ikke afvises, og det vil jeg ikke kunne anbefale befolkningen. Jeg vil gerne sige det her også, for jeg er da tilhænger af, at vi snakker lige ud om tingene, også om de problemer, man eventuelt mener at kunne skimte, selv om vi jo alle er inde på gætteriets område. Får den nuværende opposition flertal tilsammen, så har socialdemokratiet ikke styrke til at undgå en gentagelse af det røde kabinet. Det er min vurdering. Jeg siger ikke noget til, at hr. Per Hækkerup ikke kan lide, at jeg fremsætter den, men det er altså min vurdering, at det har socialdemokratiet ikke styrke til at hindre. Når jeg har den opfattelse, og jeg mener ikke, det er en for samfundet heldig ting, så er det da også min opgave at gøre befolkningen opmærksom på den risiko — om man vil det alternativt — der kan være.

Da hr. Poul Dam, naturligt nok, brugte sin ordførertale til en generelt formuleret anklage mod regeringen, må jeg vel også give min generelle bedømmelse af SF. Jeg synes, det har været meget interessant at følge SFs udvikling i denne regerings tid. Jeg tror, alle her i tinget har en ganske klar fornemmelse af, at SF i den første del af denne folketingsperiode virkelig stræbte efter, måske lidt i strid med sin natur, at arbejde meget sagligt med problemerne, udarbejde konstruktive forslag — at det så ikke lykkedes alt for godt, og at forslagene ofte repræsenterede et samfundssyn, vi ikke kunne dele, er en sag for sig — men det er lige så tydeligt, at SF midt i det hele ændrede sin holdning og fra at være den, der arbejdede dybtgående med problemerne, er vendt tilbage til SFs, jeg havde nær sagt traditionelle form for oppositionspolitik. Det er

altså igen min vurdering, men den er dog til gengæld til at efterkontrollere, og jeg tror, at ligegyldigt hvem der vil efterkontrollere den, vil det vise sig, at man kommer til samme opfattelse.

Hr. Poul Dam var også inde på en række økonomiske betragtninger. Hr. Poul Dam sagde: det er jo ikke givet, at det private forbrug altid skal stige. Nej, det er det ikke. Det er vel et fælles mål, vi har, at også det private forbrug skal kunne stige. Men jeg ville da sige, at der har været situationer, hvor det måske havde været ønskeligt, om hr. Poul Dam lige så klart, som han sagde det i dag, havde udtrykt denne opfattelse. Jeg savnede det under sidste sommers og efterårs økonomiske diskussioner; dengang hørte vi ikke den indstilling; det var jo jo efter midtvejspunktet. På det punkt har man altså ændret taktik.

På ét punkt må jeg korrigere hr. Poul Dam. Han sagde til hr. Niels Helveg Petersen, at denne åbenbart ikke havde læst vismændenes rapport; så skulle det altså være underforstået, at det havde hr. Poul Dam. Det tvivler jeg ikke om at han har, men den del af vismændenes rapport, han anvendte som anklage mod regeringen, har han i så fald læst skidt. Hr. Poul Dam henviste til det skøn, som vismændene har opstillet over samfundets økonomiske balance for 1971, og beskæftigede sig med, at der for de private investeringer ventes en nedgang på 1/2 pct. Deraf drog hr. Poul Dam den konklusion, at så kneb det altså med erhvervslivets investeringer. Men når hr. Poul Dam tilsyneladende tager dette tal alene som udtryk for investeringer i erhvervslivets maskiner og bygninger, så tager han fejl. Jeg må gøre opmærksom på, at vismændenes tal omfatter boligbyggeriet, der jo efter rekordtallene for de to sidste år vil vise en vis nedgang i år. Hvad derimod angår de egentlige erhvervsinvesteringer, er vismændene tilbøjelige til at vente en vis om end begrænset fremgang i 1971, altså det modsatte af det, som hr. Poul Dam mente at kunne konkludere.

Pristigningerne blev også nævnt af hr. Poul Dam. Ja, der er selvfølgelig visse pristigninger, men det er nu ikke muligt at argumentere for, at vi skulle hverken i det sidste års tid have været inde i eller i øjeblikket være inde i en periode med sær-